

Zondag 14 mei 2006

Totziens, maar niet vaarwel

Lezen: Genesis 41,39-57; Zondag 18, vraag 49

Hemelvaart is niet bepaald het meest populaire onder de christelijke feestdagen. De belangstelling voor de ruimtevaart is bijvoorbeeld veel groter. Het schijnt meer fascinerend te zijn naar de dichtstbijzijnde planeet te reizen, dan wel de Hemelvaart.

Een zoektocht op Google onderstreept dit:

Typ "Andre Kuipers" in: 720.000 = hits
"Ruimtevaart" 4.290.000 (In het Engels 7 miljoen)
"Hemelvaart" 912.000 hits

Vergelijking van Christelijke feestdagen op Google:

Engels:

- ⇒ Kerst 426 miljoen
- ⇒ Hemelvaart 52 miljoen

Het roept vragen op:

- Is deze wanbalans terecht?
- Waaraan ligt dat gebrek aan interesse?
- Hoe zou de kerk mensen meer bij de Hemelvaart kunnen betrekken?

Het antwoord op de eerste vraag is heel simpel: nee, het is niet terecht. Kerst en Hemelvaart zijn niet van elkaar los te verstaan. Sterker nog, je zou kunnen zeggen dat de terugkeer van Jezus naar de hemel bijna belangrijker is dan zijn mensenwording. Het is ook zijn kroning als koning. Hij ging per slot van op de troon zitten. De Hemelvaart is Jezus troonsbestijging. Wanneer een koning zijn troon bestijgt betekent het dat hij ook gaat regeren.

Heel jammer dan ook dat deze zondag vaak bekend staat als "weezondag". Het doet denken aan een ouder die een kind ontredderd en eenzaam heeft achtergelaten. Mensen denken soms dat Jezus ons is vergeten.

Mensen hebben dat gevoel vandaag nog. Waar is Jezus en wat merken we van hem? Een bekende schrijver verwoordde het op zijn eigen manier: *er zit niets anders op dan maar wat voort te leven in een vuile wereld en onder een lege hemel.*"

Christenen kunnen ook lijden onder de schijnbare afwezigheid van Jezus. De omstandigheden zijn vaak zo verwarrend dat je tot de conclusie komt dat Jezus ons is vergeten. Net zoals de schenker Jozef vergat (Gn 40,23) toen hij eenmaal bevrijd was en veilig thuis zat.

Ja, zo voelt het inderdaad soms: een lege hemel. Maar wij weten ook dat gevoel misleidend kan zijn. En dus vergissen wij ons dan degelijk wanneer wij zo denken.

Jezus is er niet alleen degelijk, hij denkt dagelijks aan zijn volgelingen.

Alleen, wij merken dat pas als er een lijn, een verbinding is tussen de aarde en de hemel tussen Jezus en ons. De draad van het geloof is nodig om het contact met Jezus te bewaren en te ervaren. Maar ja, dat is ook niet altijd zo simpel.

Neem bijvoorbeeld twee jongens die in het weiland met hun vlieger spelen. De vlieger van Jan vliegt zo hoog dat je hem met het blote oog niet meer kon waarnemen. De vader van de

jongens kwam kijken en zei: Jan, waar is die vlieger van jou toch? Ik zie hem helemaal niet meer. Dat klopt vader, hij staat heel ver weg, maar is er toch echt. Voel maar aan het touw, dan merkt u het. Hij trekt!

In de praktijk van iedere dag merken wij lang niet altijd even sterk dat Jezus er is. Maar via de lijn van het geloof mogen wij ervaren dat hij er wel degelijk is en ons naar zich toe trekt.

Afgelopen woensdagnacht droomde ik. In dié droom zijn God tegen mij: *André, ik ben dicht bij je, in het Woord*. Nee, ik voel Gods aanwezigheid niet altijd zo sterk, maar ik weet hij is in de bijbel altijd dicht bij mij. En de heilige Geest is door de bijbel in mijn leven bezig. God praat steeds tegen en met me.

Nadat Jezus naar de hemel opgevaren is, kreeg hij een plaats aan Gods rechterhand toegewezen. Wat hij daar doet?

Calvijn: zeker geen sterren tellen!

Aangrijpend is dat wij reeds in het Oude testament, in de geschiedenis van Jozef, iets hiervan zien. Ik ga ervan uit dat u de geschiedenis van Jozef, de zoon van Jacob, kent. Wij werd als slaaf verkocht, maar werd uiteindelijk onderkoning.

In zijn geschiedenis zien wij drie dingen:

1. hij bleef in contact met God in verband met de dromen. Het ging in de dromen steeds over wat God met de mensen wilde en ging doen. Noem dit: bidden.
2. Hij werkte aan de toekomst. Hoe? Hij zorgde voor genoeg te eten en voor de komende hongersnood. Doordat hij graan verzamelde was hij als onderkoning bezig om voor het volk en zijn eigen familie dat toen nog in een ander land woonde te zorgen. Zonder dat zijn familie hem zag, was hij bezig om voor hen en het nageslacht te zorgen.
3. Hij regeerde over het land in naam van de koning. Hij kreeg veel macht van de koning toegewezen. En door te regeren beschermde hij de belofte die God gemaakt heeft: een eigen volk in het beloofde land.

Op deze manier wijst Jozef heen naar Jezus Christus. Noem het profetisch.

Jozef was maar een onderkoning van een land op aarde.

Jezus werd koning van de hele schepping, dat is alles en iedereen. Zijn troon staat niet in een aardse paleis, maar in de hemel.

Zoals de familie Jozef niet zag in wat hij voor hen deed, zien wij Jezus ook niet.

Jozef en was er wel degelijk. Net zoals Jezus er degelijk is. De heilige Geest die bij ons is in de bijbel bewijst dit.

En wat doet Jezus dan in de hemel? Vergelijk het maar met Jozef:

Hij is ten dienste van zijn gemeente op de aarde bezig met drie dingen:

1. **Bidden** - voor de verscheurde schepping en kapotte mensdom
Hij is de grote advocaat, die onze zaak bij de vader bepleit. Hebr 7,25.
Een Romeinen 8,34 wijst Paulus op Jezus die gestorven en opgewekt is, aan de rechterhand van God is en daar voor ons bidt. Daarmee wil hij de gemeenteleden bemoedigen in hun strijd en aanvechting. Wij leven in een verscheurde schepping, waarin veel gebeurd dat ons verdriet geeft en pijn. Om in Jezus te geloven kan ook lijden en vervolging met zich meebrengen. Nederland ageert steeds meer tegen het christendom.
Juist daarom mogen wij weten dat Jezus in de hemel voor ons bidt bij de vader.
En waar bidt hij dan om?
Om uithoudingsvermogen, zodat wij het niet opgeven.
En om kracht zodat wij niet afhaken.
2. **Werken aan onze toekomst** - een plaats voor ons bij God bereiden.

God stuurde Jozef voor uit naar Egypte om voor de toekomst van Gods kinderen te zorgen. Zo is Jezus ook druk bezig om plaats voor ons te maken bij God. Dat zei hij ook al tegen zijn discipelen: ik ga heen om uw plaats te bereiden (Jn 14,1-2).

U kent kwartiermakers?

Nederland heeft besloten om het leger naar Uruzgan in Irak te sturen. Zij gaan pas in september. Maar nu al is een deel van het leger daar bezig om alles in gereedheid te brengen. Tenten opslaan, landingsbanen aanleggen, de technologie in gereedheid te brengen, zodat het leger straks kan komen en meteen aan het werk kan.

En zo is de heel Jezus bezig als kwartiermaker in de hemel om alles gereed te maken voor zijn volgelingen. Zodat we meteen aan de slag kunnen op de nieuwe aarde. Wanneer Jezus daarmee klaar is, komt hij terug om zijn volgelingen op te halen. Dat heeft hij ook duidelijk toegezegd (Jn 14,3).

3. **Regeren** - de strijd aanbinden tegen alles wat zich tegen zijn genade verzet.

Terzelfdertijd is hij ook druk bezig met regeren. Hij zit aan de rechterhand van God. In de Oudheid was dit een ereplaats - aan de rechterhand van de koning - Ps 110:1. Zelfs de engelen mogen daar niet zitten, Hb 1,13. Het was de plek waar de machthebber mocht plaatsnemen, en die in naam van de koning regeerde. Vergelijk Jozef.

God de Vader heeft het stuur, de teugels, van de wereldregering aan zijn zoon overgedragen.

En reken maar, dat zij bij Jezus in goede handen zijn. Hij zoekt echt het goede, het welzijn voor zijn volgelingen. Hij is anders dan de dictators van deze wereld. Die zijn alleen op hun eigenbelangen en een eigen positie uit. Jezus niet! De littekens van het kruis zijn immers nog in zijn handen te zien. Hij bindt de strijd aan tegen allen en alles wat zich tegen zijn genadige regering verzet.

Iemand zei: Jezus is er in de hemel wel bij gaan zitten, maar hij laat het er zeker niet bij zitten.

Hij beschermt en bewaart zijn volgelingen tegen alle bedreigingen en aanvallen. Hij leidt de geschiedenis heen naar haar voltooiing toe. En voert de besluiten van God uit (Op 5.1-5). Hij blijft regeren totdat alle vijanden aan zijn voeten liggen. En de laatste tegenstander die uitgeschakeld gaat worden, is de dood (1 Kor 15,25-26).

Vaak is het moeilijk voor ons om te verstaan dat Jezus koning is. Het lijkt dan zo wazig en vaag. Alsof het alleen maar iets is dat in theorie waar is, maar waarvan wij in het praktijk niets merken. Het lijkt soms of de duistere machten vrij spel hebben. De schijn bedriegt. Toen Guido de Bres, de opsteller van de Nederlandse geloofsbelijdenis vanwege zijn geloof in de gevangenis belandde, schreef hij een brief naar zijn vrouw. Wat daarin stond? Niet wat wij verwachten, een klaagzang vol waaroms. Integendeel. Hij bemoedigde haar met de boodschap van de Hemelvaart. *Habemus regem* bond bij haar op het hart, *wij hebben een Koning!* Niet wat wij vorig jaar nog vanuit Rome hoorden: *Habemus papam - wij hebben een pous*. Nee, wij hebben een Koning! Jezus aan de rechterhand van de hemelse vader. Hij regeert!

Wanneer wij nu verder kijken dan de Hemelvaart, en ons afvragen wat er naar de Hemelvaart komt gaat gebeuren, komen wij bij Jezus wederkomst.

Hemelvaart en wederkomst zijn niet los van elkaar. Verlengstukken van elkaar.

Zijn afscheid met Hemelvaart is dus maar tijdelijk. Niet definitief.

Het is nu tussentijd. Genadetijd. Tot ziens, maar niet vaarwel.

Wij krijgen nog kans om te capituleren voor koning Jezus.

Dan verschijnt hij op de wolken van de hemel.

Maar als hij komt is het te laat. Het is de dag van het oordeel.

Vandaag wil hij onze redder zijn, maar dan zal hij onze rechter zijn.

En wanneer dat is?

Dat weten wij niet precies. Het is niet zoals je via Internet of Teletekst te vertrek- en aankomsttijden van het trein-, bus- en vliegverkeer kunt opvragen.

Er zijn wel tekenen die deze dag aankondigen. In Lukas 21 en Matteus 24 kun je een hele serie vrienden. Signalen van de eindtijd.

Zorg dat je er klaar voor bent om hem te ontmoeten. Wees wakker. Wees waakzaam, zodat de komst van koning Jezus je niet overvalt.

Dit troost mij om iedere morgen weer te mogen opstaan en te leven en te werken.

Ik ben verbonden. Ik wacht. Hij trekt aan het touw (vgl beeld van de vlieger). Hij komt om mij te halen. Hij is bezig met mij en voor mij.

Ik leef daarom ook niet zomaar. Ook niet domweg. Ik leef met een visie, een toekomst, met de beloften van een geborgenheid. Een nieuwe toekomst.

Hij is bezig met mijn.

Daarom is Hij voor mij opgevaren.

Iedere morgen wanneer ik wakker word, weet ik dat hij de afgelopen nacht, toen ik rustig lag te slapen en van niets wist, met en voor mij en ons bezig was.

En iedere morgen wanneer ik wakker wordt, mag ik hem alvast bedanken dat hij ook de komende dag met en voor mij in de hemel en op de aarde bezig zal zijn.

Wat een troost! Dan kan ik heel veel aan.

Amen